Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) NUTARTIS

2020 m. balandžio 8 d.*

„Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas – SESV 279 straipsnis – Prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones – ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa – *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas, Lenkija) *Izba Dyscyplinarna* (Drausmės bylų kolegija) nepriklausomumas“

Byloje C-791/19 R

dėl 2020 m. sausio 23 d. prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal SESV 279 straipsnį ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 160 straipsnio 2 dalį

Europos Komisija, atstovaujama K. Banks, H. Krämer ir S. L. Kalėdos,

ieškovė,

palaikoma:

Belgijos Karalystės, atstovaujamos C. Pochet, M. Jacobs ir L. Van den Broeck,

Danijos Karalystės, atstovaujamos M. Wolff,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir J. Langer,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos M. Pere,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg ir H. Eklinder,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

Lenkijos Respubliką, atstovaujamą B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska ir A. Gołaszewska,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, S. Rodin ir P. G. Xuereb, teisėjai E. Juhász, C. Toader, D. Šváby, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, N. Piçarra ir N. Wahl,

išklausęs generalinį advokatą E. Tanchev,

* Proceso kalba: lenkų.

priima šią

Nutartį

1 Prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– įpareigoti Lenkijos Respubliką, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl esmės:

– laikinai netaikyti iš dalies pakeisto 2017 m. gruodžio 8 d. *Ustawa o Sądzie Najwyższym* (Aukščiausiojo Teismo įstatymas) (*Dz. U.*, 2018 m., 5 pozicija, toliau – Aukščiausiojo Teismo įstatymas) 3 straipsnio 5 punkto, 27 straipsnio ir 73 straipsnio 1 dalies, kuriais grindžiama *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas, Lenkija) *Izba Dyscyplinarna* (Drausmės bylų kolegija) (toliau – drausmės bylų kolegija) jurisdikcija nagrinėti teisėjų drausmės bylas pirmąja ir apeliacine instancija,

– neperduoti drausmės bylų kolegijos nagrinėjamų bylų teismui, kurio sudėtis, neatitinka nepriklausomumo reikalavimų, apibrėžtų visų pirma 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendime *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)* (C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, toliau – Sprendimas *A. K.*, EU:C:2019:982), ir

– ne vėliau kaip po vieno mėnesio nuo Teisingumo Teismo nutarties, įpareigojančios taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones, įteikimo pranešti Komisijai apie visas priemones, kurių imtasi siekiant visiškai įvykdyti šią nutartį,

– priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

2 Be to, Komisija pažymi, kad pasilieka teisę pateikti papildomą prašymą įpareigoti sumokėti periodinę baudą, jei iš Komisijai pateiktos informacijos paaiškėtų, kad Lenkijos Respublika nevisiškai laikosi laikinųjų apsaugos priemonių, nustatytų remiantis Komisijos prašymu jas taikyti.

3 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant 2019 m. spalio 25 d. Komisijos pagal SESV 258 straipsnį pareikštą ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo (toliau – ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo), kuriuo prašyta konstatuoti, kad Lenkijos Respublika neįvykdė jai tenkančių įsipareigojimų:

– pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nes:

– leido teismo sprendimų turinį kvalifikuoti kaip bendrosios kompetencijos teismų teisėjų padarytą drausmės pažeidimą (2001 m. liepos 27 d. *ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas; *Dz. U.* Nr. 98, 1070 pozicija) su pakeitimais (2019 m. *Dz. U.*, 1495 pozicija; toliau – Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas) 107 straipsnio 1 dalis ir Aukščiausiojo Teismo įstatymo 97 straipsnio 1 ir 3 dalys),

– neužtikrino drausmės bylų kolegijos, kuri tikrina teisėjų drausmės bylose priimtus sprendimus (Aukščiausiojo Teismo įstatymo 3 straipsnio 5 punktas, 27 straipsnis ir 73 straipsnio 1 dalis, siejami su 2011 m. gegužės 12 d. *ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa* (Nacionalinės teismų tarybos įstatymas), *Dz. U.* Nr. 126, 714 pozicija, iš dalies pakeisto 2017 m. gruodžio 8 d. *Ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw* (Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinės teismų tarybos įstatymas ir tam tikri kiti įstatymai), 2018 m. *Dz. U.* 3 pozicija, toliau – NTT įstatymas, 9a straipsniu), nepriklausomumo ir nešališkumo,

– suteikė drausmės bylų kolegijos pirmininkui diskreciją skirti teisėjų garbės teismą, turintį jurisdikciją pirmąja instancija nagrinėti bendrosios kompetencijos teismų teisėjų drausmės bylas (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymo 110 straipsnio 3 dalis ir 114 straipsnio 7 dalis), ir taip neužtikrino, kad drausmės bylas nagrinėtų „pagal įstatymą įsteigtas“ teismas, ir

– suteikė teisingumo ministrui teisę skirti įgaliotinį drausmės klausimais (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymo 112b straipsnis) ir taip neužtikrino, kad bendrosios kompetencijos teismų teisėjams iškeltos drausmės bylos būtų nagrinėjamos per protingą terminą, taip pat numatė, kad veiksmai, susiję su gynėjo paskyrimu ir jo pasiruošimu gynybai, neturi stabdomojo poveikio drausmės procedūrų eigai (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymo 113 straipsnis) ir kad garbės teismas nagrinėja bylą net kaltinamam teisėjui, kuriam pranešta apie posėdį, ar jo gynėjui nedalyvaujant dėl pateisinamos priežasties (Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymo 115a straipsnio 3 dalis), taigi neužtikrino bendrosios kompetencijos teismų teisėjų, kuriems iškelta drausmės byla, teisės į gynybą,

– pagal SESV 267 straipsnio antrą ir trečią pastraipas, nes leido, kad nacionalinių teismų teisėjų teisė pateikti Teisingumo Teismui prašymus priimti prejudicinį sprendimą būtų apribota dėl galimybės iškelti jiems drausmės bylą.

4 Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja, taikydama Procedūros reglamento 161 straipsnio 1 dalį, perdavė šį prašymą Teisingumo Teismui, o šis, atsižvelgdamas į bylos svarbą ir remdamasis šio reglamento 60 straipsnio 1 dalimi, paskyrė ją nagrinėti didžiajai kolegijai.

5 2020 m. kovo 9 d. posėdyje didžioji kolegija išklausė šalių pastabas žodžiu.

Teisinis pagrindas

Aukščiausiojo Teismo įstatymas

6 2018 m. balandžio 3 d. įsigaliojusiu Aukščiausiojo Teismo įstatymu *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) buvo įsteigtos dvi naujos kolegijos, įskaitant šio įstatymo 3 straipsnio 5 punkte numatytą drausmės bylų kolegiją.

7 Minėto įstatymo 20 straipsnyje nurodyta:

„[Sąd Najwyższy (Aukščiausiasis Teismas)] pirmojo pirmininko įgaliojimus dėl drausmės bylų kolegijos ir į jos sudėtį įeinančių teisėjų įgyvendina:

– kaip apibrėžta 14 straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 7 punktuose, 31 straipsnio 1 dalyje, 35 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 6 dalyje, 40 straipsnio 1 ir 4 dalyse ir 51 straipsnio 7 ir 14 dalyse, [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pirmininkas, kuris vadovauja drausmės bylų kolegijos darbui,

– kaip apibrėžta 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 55 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje, [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pirmasis pirmininkas, suderinęs su [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pirmininku, kuris vadovauja drausmės bylų kolegijos darbui.“

8 To paties įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Drausmės bylų kolegijos jurisdikcijai priklauso:

1) drausmės bylos:
   a) dėl [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] teisėjų;
   b) [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] nagrinėjamos dėl drausminių procedūrų, vykdomų pagal šiuos įstatymus:

      <…>

      – 2001 m. liepos 27 d. Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymą,

      <…>

2) darbo teisės ir socialinės apsaugos bylos, susijusios su [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] teisėjais;

3) bylos, susijusios su [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] teisėjų išleidimu į pensiją.“

9 Aukščiausiojo Teismo įstatymo 73 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„[*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] teisėjų drausmės bylas nagrinėja šie teismai:

1) kaip pirmoji instancija: [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] kolegija, kurią sudaro du drausmės bylų kolegijos teisėjai ir vienas [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] tarėjas;

2) kaip apeliacinė instancija: [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] kolegija, kurią sudaro trys drausmės bylų kolegijos teisėjai ir du [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] tarėjai.“

10 Šio įstatymo 97 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Jeigu nagrinėdamas bylą [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] konstatuoja akivaizdų teisės normų pažeidimą, neatsižvelgdamas į kitas savo prerogatyvas, jis atitinkamam teismui pateikia pranešimą apie nustatytą pažeidimą. Prieš pateikdamas pranešimą apie pažeidimą jis turi informuoti bylą nagrinėjusios kolegijos teisėją ar teisėjus apie galimybę per 7 dienas pateikti rašytinius paaiškinimus. Pažeidimo aptikimas ir konstatavimas neturi įtakos bylos baigčiai.

<…>

3. Pateikdamas pranešimą apie pažeidimą [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] gali pateikti prašymą iškelti drausmės bylą teisėjų garbės teisme. Pirmosios instancijos garbės teismas yra [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)].“

Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas

11 Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymo 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Už profesinius nusižengimus (drausmės pažeidimus) teisėjas traukiamas drausminėn atsakomybėn, įskaitant atvejus, kai:

1) akivaizdžiai ir šiurkščiai pažeidžiamos teisės normos

<…>

5) padaroma žala pareigų orumui.“

12 Šio įstatymo 110 straipsnio 1 ir 3 dalys suformuluotos taip:

„1. Teisėjams iškeltose drausmės bylose sprendimus priima:

1) kaip pirmoji instancija:
   a) trijų teisėjų sudėties teisėjų garbės teismai prie apeliacinių teismų;
   b) [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] kolegija, kurią sudaro du drausmės bylų kolegijos teisėjai ir vienas [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] tarėjas, – bylose dėl drausmės pažeidimų, turinčių tyčinės nusikalstamos veikos, už kurią prokuratūra gali pradėti baudžiamąjį persekiojimą, arba tyčinės mokestinės nusikalstamos veikos požymių, taip pat bylose, kuriose [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)], pateikdamas pranešimą apie nustatytą pažeidimą, paprašė iškelti drausmės bylą;

2) kaip apeliacinė instancija – [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] kolegija, kurią sudaro du drausmės bylų kolegijos teisėjai ir vienas [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] tarėjas.“

<…>

3. Teisėjų garbės teismas, kurio veiklos teritorijoje teisėjas, dėl kurio pradėta drausminė procedūra, vykdo savo funkcijas, negali nagrinėti 1 dalies 1 punkto a papunktyje nurodytų bylų. Teisėjų garbės teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti bylą, skiria drausmės bylų kolegijos darbui vadovaujantis [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pirmininkas įgaliotinio drausmės klausimais prašymu.“

NTT įstatymas

13 NTT įstatymo 9a straipsnyje nustatyta:

„1. Seimas iš *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), bendrosios kompetencijos teismų, administracinių teismų ir karo teismų teisėjų tarpo išrenka 15 *Krajowa Rada Sądownictwa* (Nacionalinė teismų taryba) narių bendrai ketverių metų kadencijai.

2. Rinkdamas 1 dalyje nurodytus narius Seimas pagal galimybes atsižvelgia į poreikį užtikrinti, kad [Nacionalinėje teismų taryboje] būtų atstovaujama skirtingų rūšių ir lygių teismams.

3. Bendra naujų [Nacionalinės teismų tarybos] narių, išrinktų iš teisėjų tarpo, kadencija prasideda kitą dieną po jų išrinkimo. Ankstesnės kadencijos [Nacionalinės teismų tarybos] nariai eina pareigas iki bendros naujų [Nacionalinės teismų tarybos] narių kadencijos pradžios.“

14 2018 m. sausio 17 d. įsigaliojusio Įstatymo, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinės teismų tarybos įstatymas ir tam tikri kiti įstatymai, 6 straipsnyje įtvirtintoje pereinamojo laikotarpio nuostatoje numatyta:

„*Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej* (Lenkijos Respublikos Konstitucija) 187 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų [Nacionalinės teismų tarybos] narių, atrinktų pagal anksčiau galiojusias nuostatas, kadencija trunka iki dienos, einančios prieš pirmąją naujų [Nacionalinės teismų tarybos] narių kadencijos dieną, tačiau ji neturi būti ilgesnė nei 90 dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, nebent dėl kadencijos pabaigos šis terminas pasibaigė anksčiau.“

Ikiteisminė procedūra

15 Manydama, kad, nustačiusi naują *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjų ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjų drausminę tvarką, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir SESV 267 straipsnio antrą ir trečią pastraipas, 2019 m. balandžio 3 d. Komisija išsiuntė šiai valstybei narei oficialų pranešimą. Ši atsakė į jį 2019 m. birželio 1 d. raštu, jame neigė, kad padarė kokį nors Sąjungos teisės pažeidimą.

16 2019 m. liepos 17 d. Komisija pateikė pagrįstą nuomonę, joje pakartojo, kad šia tvarka buvo pažeistos minėtos Sąjungos teisės nuostatos. Taigi ši institucija paragino Lenkijos Respubliką per du mėnesius nuo pagrįstos nuomonės gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. Ši valstybė narė atsakė 2019 m. rugsėjo 17 d. raštu, jame nurodė, kad Komisijos pagrįstoje nuomonėje pateikti kaltinimai yra nepagrįsti, ir reikalavo nutraukti procedūrą.

17 Šis atsakymas Komisijos neįtikino, todėl ji nusprendė pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

Po ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškimo susiklosčiusios aplinkybės

Sprendimas „A. K.“

18 Sprendimo *A. K.* rezoliucinės dalies 2 punkte Teisingumo Teismas nurodė:

„Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis ir 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, 2000, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 9 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama suteikti išimtinę jurisdikciją spręsti su Sąjungos teisės taikymu susijusius ginčus institucijai, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal pirmąją iš šių nuostatų. Taip yra tuo atveju, kai objektyvios atitinkamos institucijos įsteigimo sąlygos, jos savybės ir narių skyrimo tvarka gali sukelti teisės subjektams pagrįstų abejonių dėl šios institucijos atsparumo išoriniams veiksniams, visų pirma įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių tiesioginei ar netiesioginei įtakai, ir dėl jos neutralumo, kai susikerta interesai, taip pat gali lemti, kad ši institucija nesukelia nepriklausomumo ir nešališkumo įspūdžio, ir tai kelia grėsmę pasitikėjimui, kurį demokratinėje visuomenėje teismai turi kelti teisės subjektams. Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visas jam žinomas svarbias aplinkybes, turi nustatyti, ar taip yra tokios institucijos, kaip *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegija, atveju.“

„Sąd Najwyższy“ (Aukščiausiasis Teismas) sprendimai bylose, dėl kurių priimtas Sprendimas „A. K.“

2019 m. gruodžio 5 d. sprendimas

19 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy – Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych* (Aukščiausiojo Teismo darbo ir socialinio draudimo bylų kolegija), nagrinėdama ginčą, dėl kurio buvo pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje C-585/18, nusprendė, kad dabartinės sudėties Nacionalinė teismų taryba (toliau – NTT) nėra nešališka ir nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių nepriklausoma institucija.

20 Šis teismas taip pat nusprendė, kad drausmės bylų kolegijos negalima laikyti teismu, kaip tai suprantama pagal Pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnį, 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnį ir Lenkijos Respublikos Konstitucijos 45 straipsnio 1 dalį. Kad prieitų prie šios išvados, minėtas teismas rėmėsi šiomis aplinkybėmis:

– *ad hoc* įsteigta drausmės bylų kolegija turi jurisdikciją nagrinėti darbo teisės ir socialinio draudimo bylas, susijusias su *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjais, taip pat bylas dėl šių teisėjų išleidimo į pensiją, nors anksčiau šios bylos buvo teismingos bendrosios kompetencijos teismams ir *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) darbo, socialinio draudimo ir viešųjų reikalų bylų kolegijai (dabar – *Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych* (darbo ir socialinio draudimo bylų kolegija)),

– drausmės bylų kolegiją gali sudaryti tik nauji teisėjai, kuriuos atrinko NTT, o ji pati nėra nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių nepriklausoma institucija,

– visi į drausmės bylų kolegiją paskirti teisėjai turi labai glaudžių ryšių su įstatymų leidžiamąja ar vykdomąja valdžia, todėl teisės subjektams gali kilti objektyvių abejonių dėl besąlygiško teisės į nešališką ir nepriklausomą teismą paisymo,

– konkurso į drausmės bylų kolegijos teisėjų pareigas sąlygos buvo pakeistos jau vykstant procedūrai ir buvo apribota kandidatų galimybė ginčyti NTT sprendimą,

– pakeitus *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjų atrankos tvarką buvo panaikintas bet koks šio teismo dalyvavimas ir vaidmuo teisėjų skyrimo procedūroje,

– drausmės bylų kolegija *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) struktūroje turi didelę autonomiją ir ypatingą statusą kaip išimtinę jurisdikciją turintis teismas, o jos buvimas *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) struktūroje yra tik formalus,

– nuo pat įsteigimo drausmės bylų kolegija vykdydama veiklą koncentravosi į veiksmus, skirtus prejudiciniams klausimams atsiimti, dėl kurių priimtas Sprendimas *A. K.*, ir

– drausmės bylų kolegijos vykdomų drausminių procedūrų pobūdis rodo, kad nuo šiol teisėjas gali būti apkaltintas profesiniu nusižengimu dėl to, kad pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą, nors anksčiau taip nebuvo.

2020 m. sausio 15 d. sprendimai

21 2020 m. sausio 15 d. sprendimuose *Sąd Najwyższy – Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych* (Aukščiausiojo Teismo darbo ir socialinio draudimo bylų kolegija), nagrinėdama ginčus, dėl kurių buvo pateikti prejudiciniai klausimai bylose C-624/18 ir C-625/18, taip pat nusprendė, kad drausmės bylų kolegija nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, atsižvelgiant į jos įsteigimo sąlygas, įgaliojimų apimtį, sudėtį ir NTT dalyvavimą ją sudarant.

Drausmės bylų kolegijos veikla po „Sąd Najwyższy“ (Aukščiausiasis Teismas) sprendimų bylose, dėl kurių priimtas Sprendimas „A. K.“

22 2019 m. gruodžio 10 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) pirmoji pirmininkė paskelbė pareiškimą, kuriame nurodė, kad tolesnė drausmės bylų kolegijos veikla keltų didelę grėsmę Lenkijos teisės sistemos stabilumui. Taigi ji ragino šios kolegijos narius susilaikyti nuo bet kokios teisminės veiklos.

23 Tą pačią dieną, atsakydamas į šį pareiškimą, drausmės bylų kolegijos pirmininkas nurodė, kad 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas neturi įtakos šios kolegijos veikimui, nes tas sprendimas buvo priimtas specifinėmis faktinėmis aplinkybėmis. Jis pridūrė, kad minėta kolegija ir toliau vykdys teismines funkcijas, kurias jai patikėjo Lenkijos Respublikos konstituciniai organai.

24 2019 m. gruodžio 13 d. aštuoni drausmės bylų kolegijos nariai išdėstė savo poziciją dėl *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) pirmosios pirmininkės pareiškimo ir pažymėjo, kad, pirma, Sprendimu *A. K.* nebuvo paneigti drausmės bylų kolegijos nešališkumas ir nepriklausomumas, antra, 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas neturėjo jokių teisinių pasekmių kitose bylose nei ta, dėl kurios jis buvo priimtas, ir neturėjo jokios įtakos galiojančioms teisės nuostatoms ir, trečia, raginimas drausmės bylų kolegijai sustabdyti teisminę veiklą siekiant laikytis šio sprendimo yra visiškai nepagrįstas.

Dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones

Dėl priimtinumo

25 Lenkijos Respublika tvirtina, kad Komisijos pateiktas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra akivaizdžiai nepriimtinas.

26 Pirma, Lenkijos Respublika tvirtina, kad Komisijos prašomomis taikyti laikinosiomis apsaugos priemonėmis siekiama, kad būtų sustabdyta šios valstybės narės konstitucinio organo, t. y. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), vienos iš kolegijų veikla, taip pat siekiama kištis į šio teismo vidaus darbo organizavimą, o tai yra neleistinas kišimasis į Lenkijos konstitucinę ir teismų santvarką. Teigiama, kad nei pati Europos Sąjunga, nei kokia nors jos institucija, įskaitant Teisingumo Teismą, neturi kompetencijos spręsti klausimų dėl įvairių valstybių narių politinės sistemos, įvairių šių valstybių konstitucinių organų įgaliojimų ar jų vidaus darbo organizavimo. Taigi Teisingumo Teismas akivaizdžiai nėra kompetentingas patvirtinti Komisijos prašomų laikinųjų apsaugos priemonių.

27 Šį vertinimą tariamai patvirtina tai, kad Teisingumo Teismas niekada nėra nustatęs laikinųjų apsaugos priemonių, analogiškų toms, dėl kurių pateiktas šis prašymas, nors Komisija ne kartą Teisingumo Teisme reiškė ieškinius valstybėms narėms dėl įvairių įsipareigojimų, kylančių iš jų įstojimo į Sąjungą, pažeidimo, o šių ieškinių pagrindu buvusius pažeidimus paprastai buvo galima priskirti konkrečiam atitinkamos valstybės narės valdžios organui.

28 Per posėdį Komisija tvirtino, kad nacionalinės teisės nuostatos, kurių taikymą ji prašo sustabdyti (toliau – ginčijamos nacionalinės teisės nuostatos), patenka į ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos taikymo sritį, todėl joms gali būti taikomos prašomos laikinosios apsaugos priemonės.

29 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad nors valstybių narių teisingumo sistemos organizavimas priklauso šių valstybių narių kompetencijai, vis dėlto įgyvendinamos šią kompetenciją valstybės narės turi laikytis iš Sąjungos teisės, visų pirma ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, joms kylančių įpareigojimų (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Miasto Łowicz ir Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową (Teisėjams taikoma drausminė tvarka)*, C-558/18 ir C-563/18, EU:C:2020:234, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Pagal šią nuostatą valstybės narės nustato teisių gynimo priemones, kad užtikrintų teisės subjektams jų teisės į veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse laikymąsi. Taigi valstybės narės turi nustatyti teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą, pagal kurią šiose srityse būtų užtikrinta veiksminga teisminė kontrolė (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Miasto Łowicz ir Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową (Teisėjams taikoma drausminė tvarka)*, C-558/18 ir C-563/18, EU:C:2020:234, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Tuo remiantis darytina išvada, kad pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą kiekviena valstybė narė turi užtikrinti, kad institucijos, priskirtos prie jos teisių gynimo priemonių Sąjungos teisei priklausančiose srityse sistemos kaip „teismai“, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę, atitiktų veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus (2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)*, C-619/18, EU:C:2019:531, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Pagal ESS 19 straipsnį, kuriame detalizuota ESS 2 straipsnyje įtvirtinta teisinės valstybės vertybė, nacionaliniai teismai ir Teisingumo Teismas turi pareigą užtikrinti visapusišką Sąjungos teisės taikymą visose valstybėse narėse, taip pat teisės subjektams pagal šią teisę suteikiamą teisminę apsaugą (2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)*, C-619/18, EU:C:2019:531, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

33 Siekiant garantuoti šią apsaugą itin svarbu, kad šios institucijos išliktų nepriklausomos, kaip tai patvirtinta Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje, kurioje, be kitų su pagrindine teise į veiksmingą gynybą susijusių reikalavimų, numatytas reikalavimas užtikrinti teisę į tai, kad bylą išnagrinėtų „nepriklausomas“ teismas (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Teismų sistemos trūkumai)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, jog teisėjų nepriklausomumo reikalavimas pirmiausia reiškia, kad asmenims, kuriems pavesta užduotis priimti sprendimus, taikomą drausminę tvarką reglamentuojančios taisyklės užtikrina garantijas, reikalingas, kad būtų išvengta bet kokio tokios tvarkos naudojimo kaip teismo sprendimų turinio politinės kontrolės sistemos. Taigi priimtos taisyklės, kurios apibrėžia, be kita ko, drausminius pažeidimus sudarančias veikas ir konkrečiai taikomas sankcijas, numato nepriklausomos instancijos kišimąsi laikantis procedūros, visapusiškai garantuojančios Chartijos 47 ir 48 straipsniuose įtvirtintas teises, tarp jų teisę į gynybą, ir suteikia galimybę ginčyti teisme drausmės priežiūros institucijų sprendimus, yra garantijos, būtinos siekiant išsaugoti teisminės valdžios nepriklausomumą (2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)*, C-619/18, EU:C:2019:531, 77 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

35 Taigi pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą kiekviena valstybė narė turi užtikrinti, kad prie jos teisių gynimo priemonių Sąjungos teisei priklausančiose srityse sistemos priskirtų nacionalinių teismų teisėjams taikoma drausminė tvarka atitiktų teisėjų nepriklausomumo principą, be kita ko, garantuodama, kad sprendimus, priimtus minėtų teismų teisėjams iškeltose drausmės bylose, kontroliuotų institucija, kuri pati atitinka su veiksminga teismine gynyba, įskaitant nepriklausomumo principą, susijusias garantijas.

36 Šiomis aplinkybėmis nagrinėdamas ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo ginčijama nacionalinės teisės nuostatų dėl drausminės tvarkos, taikomos su Sąjungos teise susijusius klausimus sprendžiančių teismų teisėjams, o būtent nuostatų dėl šiems teisėjams iškeltas drausmės bylas nagrinėjančios institucijos, atitiktis ESS 19 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai, Teisingumo Teismas yra kompetentingas remdamasis SESV 279 straipsniu nustatyti laikinąsias apsaugos priemones, skirtas tokių nuostatų taikymui sustabdyti.

37 Nagrinėjamu atveju akivaizdu, kad pagal ginčijamas nacionalinės teisės nuostatas drausmės bylų kolegijai buvo suteikta jurisdikcija priimti sprendimą *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjams ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams iškeltose drausmės bylose.

38 Taip pat neginčijama, kad tiek *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), tiek bendrosios kompetencijos teismai, kiek jie gali nagrinėti su Sąjungos teisės taikymu ar aiškinimu susijusius klausimus, kaip „teismai“, kaip tai suprantama pagal šią teisę, patenka į Lenkijos teisių gynimo priemonių šiai teisei priklausančiose srityse sistemą, kaip tai suprantama pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

39 Be to, kaip matyti iš šios nutarties 3 punkto, ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareikštas, be kita ko, dėl nacionalinės teisės nuostatų dėl *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams taikomos drausminės tvarkos, visų pirma dėl drausmės bylų kolegijos, atitikties ESS 19 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai.

40 Galiausiai, kaip matyti iš šios nutarties 1 punkto, šiuo prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių, be kita ko, siekiama sustabdyti šių nuostatų taikymą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl esmės (toliau – galutinis sprendimas).

41 Vadinasi, priešingai, nei teigia Lenkijos Respublika, Teisingumo Teismas yra kompetentingas nustatyti laikinąsias apsaugos priemones, kurių prašo Komisija.

42 Lenkijos Respublikos nurodyta aplinkybė, kad Teisingumo Teismas iki šiol nebuvo nustatęs tokio pobūdžio laikinųjų apsaugos priemonių, negali paneigti šio vertinimo. Iš tiesų, tariamas laikinosios apsaugos priemonės naujumas negali turėti įtakos Teisingumo Teismo jurisdikcijai taikyti tokią priemonę, nes priešingu atveju ši jurisdikcija netektų prasmės.

43 Antra, Lenkijos Respublika teigia, kad Komisijos prašomomis taikyti laikinosiomis apsaugos priemonėmis siekiama, kad tam tikri *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjai, t. y. drausmės bylų kolegijos teisėjai, būtų pašalinti iš pareigų. Šiomis aplinkybėmis, kaip ji teigia, nustačius tokias priemones būtų pažeistas teisėjų nepašalinamumo principas ir teisėjų nepriklausomumo garantijos, saugomos tiek pagal Sąjungos teisės sistemą, tiek pagal Lenkijos Respublikos Konstituciją.

44 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jeigu Komisijos prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės būtų patvirtintos, jos lemtų ne drausmės bylų kolegijos teisėjų atšaukimą iš pareigų, o ginčijamų nacionalinės teisės nuostatų taikymo, taigi ir šių teisėjų funkcijų vykdymo laikiną sustabdymą, kol bus priimtas galutinis sprendimas.

45 Taigi, priešingai, nei teigia Lenkijos Respublika, tokių priemonių nustatymo negalima laikyti prieštaraujančiu teisėjų nepašalinamumo principui.

46 Trečia, Lenkijos Respublika teigia, kad Komisijos prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės ne tik neužtikrintų galutinio sprendimo visiško įvykdymo, bet ir, jei ieškinys būtų patenkintas, padarytų šį vykdymą neįmanomą, nes jų nustatymas praktiškai lemtų drausmės bylų kolegijos paleidimą.

47 Vis dėlto, be to, kad Komisijos prašomų laikinųjų apsaugos priemonių nustatymas nelemtų drausmės bylų kolegijos paleidimo, reikia pažymėti, kad jeigu Teisingumo Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, pritartų Komisijos teiginiui, grindžiamam tuo, kad Lenkijos Respublika pažeidė jai pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą tenkančią pareigą užtikrinti šios kolegijos nepriklausomumą, ši valstybė narė, siekdama įgyvendinti galutinį sprendimą, privalėtų pakeisti savo nacionalinę teisę taip, kad užtikrintų, jog *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams iškeltas drausmės bylas nagrinėtų teisėjų nepriklausomumo principą atitinkantį institucija.

48 Taigi, priešingai, nei teigia Lenkijos Respublika, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų taikyti Komisijos prašomas laikinąsias apsaugos priemones, jos niekaip nekliudytų visiškam galutinio sprendimo veiksmingumui.

49 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra priimtinas.

Dėl esmės

50 Procedūros reglamento 160 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prašymuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo turi būti nurodomas „bylos dalykas, aplinkybės, patvirtinančios skubą, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* pagrindžiantys tai, kad prašoma laikinosios apsaugos priemonė būtų paskirta“.

51 Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali taikyti laikinąją apsaugos priemonę tik jei įrodyta, kad jos taikymą *prima facie* pateisina faktinės ir teisinės aplinkybės (*fumus boni juris*) ir kad ji skubi dėl to, jog siekiant, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos ieškovo interesams, būtina, kad ji būtų priimta ir pradėtų veikti dar prieš priimant sprendimą dėl esmės. Prireikus laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas taip pat gali įvertinti esamus interesus. Šios sąlygos yra kumuliacinės, todėl prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti atmestas, jei nėra tenkinama bent viena iš šių sąlygų (2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

Dėl „fumus boni juris“

52 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją sąlyga dėl *fumus boni juris* yra tenkinama, kai bent vienas iš laikinąsias apsaugos priemones prašančios taikyti šalies nurodytų pagrindų, skirtų ieškiniui dėl bylos esmės pagrįsti, *prima facie* neatrodo neturintis rimto pagrindo. Būtent taip yra tuo atveju, kai vienu iš šių pagrindų keliami sudėtingi teisės klausimai, kurių išspręsti iš karto neįmanoma ir kuriuos reikia išsamiai išanalizuoti, tačiau to negali padaryti laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas ir jie turi būti išnagrinėti per procesą dėl bylos esmės, arba kai iš šalių diskusijų matyti, kad egzistuoja dideli teisiniai prieštaravimai, ir nėra akivaizdu, kaip juos išspręsti (2019 m. gruodžio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojos nutarties *Puigdemont i Casamajó ir Comín i Oliveres / Parlamentas*, C-646/19 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2019:1149, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

53 Nagrinėjamu atveju siekdama įrodyti *fumus boni juris* buvimą Komisija remiasi pagrindu, kuris atitinka ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo nurodyto pirmojo pagrindo antrą kaltinimą, kad neužtikrinusi drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo ir nešališkumo Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

54 Šiuo tikslu priminusi Teisingumo Teismo jurisprudenciją, suformuotą, be kita ko, 2018 m. liepos 25 d. Sprendime *Minister for Justice and Equality (Teismų sistemos trūkumai)* (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 67 punktas) ir 2019 m. birželio 24 d. Sprendime *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)* (C-619/18, EU:C:2019:531, 77 punktas), Komisija pateikia tam tikrų duomenų, kaip ji mano, patvirtinančių drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo ir nešališkumo trūkumą.

55 Pirma, Komisija pažymi, kad drausmės bylų kolegijos įsteigimas sutapo su NTT narių skyrimo taisyklių pakeitimu, ir priduria, kad dėl šio pakeitimo šis konstitucinis organas, dalyvaujantis teisėjų atrankoje Lenkijoje ir atsakingas už Lenkijos teismų ir teisėjų nepriklausomumo užtikrinimą, buvo politiškai paveiktas.

56 Komisija nurodo, kad Įstatymo, kuriuo iš dalies keičiamas Nacionalinės teismų tarybos įstatymas ir tam tikri kiti įstatymai, 6 straipsniu buvo nutraukta pareigas ėjusių NTT teisėjų kadencija ir kad pagal NTT įstatymo naują 9a straipsnį Seimas išrinko penkiolika šio konstitucinio organo teisėjų, dėl to padidėjo įstatymo leidžiamosios valdžios įtaka šio organo veiklai, o kartu ir teisėjų skyrimui į drausmės bylų kolegiją.

57 Taikant šiuos įstatymo pakeitimus, dabar NTT sudaro penkiolika Seimo renkamų teisėjų, Seimo iš deputatų tarpo skiriami keturi nariai, Senato iš senatorių tarpo skiriami du nariai, vienas Lenkijos Respublikos Prezidento atstovas, vienas teisingumo ministro atstovas ir du nariai *ex officio*, t. y. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) pirmasis pirmininkas ir *Naczelny Sąd Administracyjny* (Vyriausiasis administracinis teismas, Lenkija) pirmininkas. Taigi dvidešimt trys iš dvidešimt penkių NTT narių buvo paskirti įstatymų leidžiamosios ar vykdomosios valdžios arba jai atstovauja.

58 Komisija pabrėžia, kad būtent pirmesniame punkte nurodytos sudėties NTT siūlymu Lenkijos Respublikos Prezidentas skyrė visus drausmės bylų kolegijos teisėjus.

59 Antra, Komisija pažymi, kad nacionalinės teisės aktų leidėjas atmetė galimybę paskirti drausmės bylų kolegijos nariu pareigas *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) jau einantį teisėją, todėl tik nauji teisėjai, paskirti NTT siūlymu, galėjo tapti šios kolegijos nariais.

60 Trečia, Komisija pabrėžia, kad drausmės bylų kolegijai *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) struktūroje būdingas didelis organizacinio ir finansinio savarankiškumo laipsnis. Pavyzdžiui, remiantis Aukščiausiojo Teismo įstatymo 20 straipsniu, įgaliojimus, kuriuos *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjų atžvilgiu paprastai turi šio teismo pirmasis pirmininkas, konkrečiu drausmės bylų kolegijos teisėjų atveju įgyvendina šios kolegijos pirmininkas. Panašūs specialūs įgaliojimai taip pat susiję su drausmės bylų kolegijos finansine autonomija.

61 Komisija teigia, kad bendra minėtų elementų analizė ir jų visų įtraukimas vienu metu į Lenkijos teisę rodo struktūrinį lūžį, kuris neleidžia išsklaidyti visų pagrįstų abejonių dėl drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo nuo išorinių veiksnių ir dėl jos nešališkumo, kai susikerta interesai, dėl kurių ji turi teisę priimti sprendimą.

62 Taigi Komisija mano, kad ginčijamos nacionalinės teisės nuostatos, siejamos su NTT įstatymo 9a straipsniu, neužtikrina drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo ir nešališkumo, todėl prieštarauja Lenkijos Respublikos įsipareigojimams pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

63 Galiausiai, Komisijos nuomone, ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pirmojo pagrindo antrojo kaltinimo teisinių argumentų pagrįstumą patvirtina kartu analizuojami Sprendimas *A. K.* ir 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas.

64 Siekiant patikrinti, ar nagrinėjamu atveju įvykdyta *fumus boni juris* sąlyga, reikia pažymėti, kad šis antrasis kaltinimas susijęs su klausimu, ar drausmės bylų kolegija tenkina iš ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos išplaukiantį teisėjų nepriklausomumo reikalavimą.

65 Šiuo klausimu primintina, jog remiantis suformuota jurisprudencija būtinybė užtikrinti nepriklausomumą ir nešališkumą susijusi su reikalavimu, kad egzistuotų taisyklės, be kita ko, dėl atitinkamo teismo sudėties, jo narių paskyrimo, įgaliojimų trukmės ir susilaikymo, nusišalinimo ir atšaukimo pagrindų, kad teisės subjektams nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl to, ar šiam teismui nedaro įtakos išorės veiksniai, ir dėl jo neutralumo susikertančių interesų atžvilgiu (Sprendimo *A. K.* 123 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

66 Pagal valdžių padalijimo principą, kuris būdingas teisinės valstybės veikimui, turi būti užtikrinamas teismų nepriklausomumas nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių. Šiuo aspektu svarbu, kad teisėjai būtų apsaugoti nuo išorinės įtakos ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jų nepriklausomumui. Šiomis aplinkybėmis pirmesniame punkte nurodytos taisyklės turi visų pirma leisti užkirsti kelią ne tik bet kokiai tiesioginei įtakai, daromai teikiant nurodymus, bet ir netiesioginei įtakai, galinčiai pakreipti atitinkamų teisėjų sprendimus kuria nors linkme (Sprendimo *A. K.* 124 ir 125 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

67 Sprendime *A. K.* Teisingumo Teismas patikslino šių nepriklausomumo ir nešališkumo reikalavimų apimtį, kiek tai susiję su tokios institucijos, kaip drausmės bylų kolegija, įsteigimu.

68 Visų pirma dėl sąlygų, kuriomis buvo paskirti drausmės bylų kolegijos nariai, Teisingumo Teismas, pažymėjęs, kad šios kolegijos teisėjus skiria Lenkijos Respublikos prezidentas NTT siūlymu, Sprendimo *A. K.* 137 ir 138 punktuose, remdamasis, be kita ko, 2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)* (C-619/18, EU:C:2019:531) 115 ir 116 punktais, nusprendė, kad, nors NTT dalyvavimas šioje skyrimo procedūroje gali prisidėti prie jos objektyvumo užtikrinimo apribojant Lenkijos Respublikos prezidento diskreciją įgyvendinti jam suteiktus įgaliojimus, taip įvyktų tik su sąlyga, kad pati ši institucija būtų pakankamai nepriklausoma nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių ir nuo Lenkijos Respublikos prezidento.

69 Šiuo aspektu Sprendimo *A. K.* 142–145 punktuose Teisingumo Teismas, remdamasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikta informacija, nustatė aplinkybes, kurios, vertinamos kartu, gali sukelti abejonių dėl tokios įstaigos, kaip NTT, nepriklausomumo.

70 Kalbant konkrečiai, Sprendimo *A. K.* 143 punkte Teisingumo Teismas aiškiai nurodė tris aplinkybes, kurios gali būti reikšmingos atliekant tokį bendrą vertinimą, be kita ko, tai, kad naujos sudėties NTT buvo sudaryta sutrumpinus pareigas ėjusių buvusių šios institucijos narių ketverių metų kadenciją, taip pat tai, kad penkiolika NTT narių iš teisėjų tarpo anksčiau rinko jų kolegos teisėjai, o dabar juos renka įstatymų leidžiamosios valdžios institucija iš kandidatų, kuriuos gali siūlyti dviejų tūkstančių piliečių arba dvidešimt penkių teisėjų grupė, ir tai, kad dėl šios reformos NTT narių, kilusių tiesiogiai iš politikų tarpo arba jų renkamų, skaičius padidėjo iki 23, o iš viso šioje institucijoje yra 25 nariai.

71 Toliau, neatsižvelgdamas į naujų drausmės bylų kolegijos teisėjų skyrimo sąlygas ir į NTT vaidmenį šioje procedūroje, Sprendimo *A. K.* 147–151 punktuose Teisingumo Teismas nurodė kitas aplinkybes, tiesiogiai apibūdinančias drausmės bylų kolegiją, ir to sprendimo 152 punkte pažymėjo, kad nors kiekviena iš jų savaime ir vertinama atskirai negali sukelti abejonių dėl šios institucijos nepriklausomumo, jų derinys galėtų lemti kitokią išvadą, ypač jei su NTT susijęs nagrinėjimas atskleistų pastarosios nepriklausomumo nuo įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžių stoką.

72 Konkrečiai kalbant, Sprendimo *A. K.* 150 ir 151 punktuose Teisingumo Teismas nurodė, pirma, aplinkybę, kad drausmės bylų kolegiją turi sudaryti tik naujai paskirti teisėjai, o tai reiškia, kad į ją negali būti paskirti teisėjai, kurie jau dirba *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), ir, antra, tai, kad, skirtingai nei kitos šį teismą sudarančios kolegijos, kaip matyti iš Aukščiausiojo Teismo įstatymo 20 straipsnio, drausmės bylų kolegija, atrodo, turi ypač plačią autonomiją *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) struktūroje.

73 Žinoma, kaip nurodė Lenkijos Respublika, Sprendime *A. K.* Teisingumo Teismas nepripažino, kad nacionalinės teisės nuostatos dėl drausmės bylų kolegijos ir NTT sudarymo taisyklių pakeitimai nesuderinami su ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, ir paliko prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atlikti šiuo klausimu būtinus vertinimus.

74 Vis dėlto šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad per prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą Teisingumo Teismas negali spręsti dėl nacionalinės teisės nuostatų ar nacionalinės praktikos suderinamumo su Sąjungos teisės normomis. Tačiau Teisingumo Teismas yra kompetentingas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti bet kokį su Sąjungos teise susijusį išaiškinimą, leidžiantį šiam įvertinti tokį suderinamumą, kad galėtų priimti sprendimą savo nagrinėjamoje byloje (2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pannon Gép Centrum*, C-368/09, EU:C:2010:441, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

75 Taikydamas šią jurisprudenciją, Sprendimo *A. K.* 132 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo analizavęs tik Sąjungos teisės nuostatas ir pateikęs jų aiškinimą, kuris būtų naudingas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, o šis, remdamasis Teisingumo Teismo pateiktais išaiškinimais, turėjo

įvertinti šios nutarties 73 punkte nurodytų nacionalinės teisės nuostatų suderinamumą su Sąjungos teise, kad galėtų išspręsti nagrinėjamus ginčus (pagal analogiją žr. 2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pannon Gép Centrum*, C-368/09, EU:C:2010:441, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

76 Konkrečiai dėl šių išaiškinimų pažymėtina, jog kadangi jie iš esmės susiję su drausmės bylų kolegijos įgaliojimais, jos sudėtimi, jos narių skyrimo sąlygomis ir tvarka, taip pat su jos autonomijos *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) struktūroje laipsniu, jie yra reikšmingi ne tik 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendime nagrinėtoms faktinėms aplinkybėms. Taigi negalima pritarti Lenkijos Respublikos argumentui, kuriuo siekiama paneigti šio sprendimo svarbą motyvuojant tuo, kad jis buvo priimtas specifinėmis faktinėmis aplinkybėmis.

77 Atsižvelgiant, be kita ko, į Sprendimo *A. K.* 136–151 punktuose nurodytas aplinkybes ir šios nutarties 19–21 punktuose minėtus 2019 m. gruodžio 5 d. ir 2020 m. sausio 15 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimus, priimtus paskelbus Sprendimą *A. K.*, iš pirmo žvilgsnio negalima atmesti galimybės, kad ginčijamomis nacionalinės teisės nuostatomis, siejamomis su Aukščiausiojo Teismo įstatymo 20 straipsniu ir NTT įstatymo 9a straipsniu, pažeidžiama Lenkijos Respublikai pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą tenkanti pareiga užtikrinti, kad *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams iškeltose drausmės bylose priimtus sprendimus kontroliuotų institucija, tenkinanti veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, įskaitant nepriklausomumą.

78 Vadinasi, šioje stadijoje nesprendžiant dėl ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo šalių išdėstytų argumentų pagrįstumo, nes į šį klausimą kompetentingas atsakyti tik bylą iš esmės nagrinėjantis teismas, konstatuotina, kad, atsižvelgiant į Komisijos nurodytas faktines aplinkybes ir 2019 m. birželio 24 d. Sprendime *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)* (C-619/18, EU:C:2019:531) bei Sprendime *A. K.* pateiktus išaiškinimus, ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pirmojo pagrindo antrojo kaltinimo, kuriuo grindžiamas nagrinėjamas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kontekste pateikti Komisijos argumentai iš pirmo žvilgsnio neatrodo neturintys rimto pagrindo, kaip tai suprantama pagal šios nutarties 52 punkte nurodytą jurisprudenciją.

79 Negalima pritarti Lenkijos Respublikos argumentui, kad Komisija turėjo įrodyti, jog *fumus boni juris* sąlyga tenkinama dėl visų kaltinimų, pateiktų ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pirmajam pagrindui pagrįsti.

80 Iš tiesų, atsižvelgiant į ribotą laikinųjų apsaugos priemonių dalyką – jomis siekiama, kad būtų sustabdytas tik ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pirmojo pagrindo antrojo kaltinimo kontekste nurodytų nacionalinės teisės nuostatų taikymas, – Komisija turi įrodyti *fumus boni juris* buvimą tik dėl šio kaltinimo.

81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad sąlyga dėl *fumus boni juris* nagrinėjamu atveju yra įvykdyta.

Dėl skubos

82 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūros tikslas – garantuoti būsimo galutinio sprendimo veiksmingumą, kad būtų išvengta Teisingumo Teismo užtikrinamos teisinės apsaugos spragų. Tam, kad būtų pasiektas šis tikslas, skuba turi būti įvertinta atsižvelgiant į būtinumą priimti laikinąjį sprendimą, kad būtų išvengta didelės ir nepataisomos žalos šaliai, kuri siekia laikinos apsaugos. Ši šalis turi įrodyti, kad ji, nenorėdama patirti tokios žalos, negali laukti, kol bus priimtas sprendimas dėl bylos esmės. Siekiant patvirtinti tokios didelės ir nepataisomos žalos egzistavimą nereikia reikalauti absoliučiai tiksliai įrodyti, kad bus padaryta žala. Pakanka, kad šią žalą būtų galima pakankamai tiksliai numatyti (2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

83 Be to, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, vertindamas tik skubą, turi daryti prielaidą, kad taikyti laikinąsias apsaugos priemones prašančio subjekto pateikti kaltinimai gali būti pagrįsti, tačiau tai nereiškia, kad teisėjas laikosi kokios nors pozicijos dėl tokių kaltinimų esmės. Didelė ir nepataisoma žala, kurios tikėtinumą reikia įrodyti, yra ta, kuri atitinkamu atveju būtų padaryta atsisakius taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones, jei ieškinys dėl esmės vėliau būtų patenkintas (2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

84 Taigi nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas, siekdamas įvertinti skubą, turi daryti prielaidą, kad ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pirmojo pagrindo antrajame kaltinime nurodytos nacionalinės teisės nuostatos gali pakenkti drausmės bylų kolegijos nepriklausomumui ir dėl to prieštarauti Lenkijos Respublikos pareigai pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą užtikrinti, kad nacionalinių teismų, sprendžiančių Sąjungos teisei priskirtus klausimus, teisėjams iškeltose drausmės bylose priimamus sprendimus kontroliuotų institucija, tenkinanti veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, įskaitant nepriklausomumą.

85 Be to, atliekant šį vertinimą reikia atsižvelgti į tai, kad, pirma, drausmės bylų kolegijos sudėtis jau suformuota remiantis ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo nurodytomis nacionalinės teisės nuostatomis, visų pirma reglamentuojančiomis šioje kolegijoje posėdžiaujančių teisėjų skyrimą, ir, antra, ši kolegija jau pradėjo savo veiklą.

86 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia Komisija, ginčijamų nacionalinės teisės nuostatų taikymas gali lemti didelę ir nepataisomą žalą Sąjungos teisinės sistemos veikimui.

87 Šiuo klausimu iš ginčijamų nacionalinės teisės nuostatų matyti, kad bendrosios kompetencijos teismų teisėjams drausmės bylų kolegija yra antrosios instancijos, o kai kuriais atvejais pirmosios instancijos garbės teismas, o *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjams – pirmosios ir antrosios instancijų garbės teismas.

88 Drausmės kolegijos, kaip teismo, kompetentingo priimti sprendimus *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjų drausmės bylose, nepriklausomumo garantija, remiantis šios nutarties 34 punkte nurodyta jurisprudencija, yra esminė siekiant išsaugoti tiek *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), tiek šių teismų nepriklausomumą.

89 Vadinasi dėl to, kad gali nepavykti užtikrinti drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo iki galutinio sprendimo priėmimo, šiuo laikotarpiu taip pat gali būti pakenkta *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų nepriklausomumui.

90 Iš tiesų vien tai, kad *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams gali būti iškeltos drausmės bylos, kurios gali būti perduotos nagrinėti institucijai, kurios nepriklausomumas nėra garantuotas, gali pakenkti jų pačių nepriklausomumui. Šiuo požiūriu neturi reikšmės tai, kiek drausmės bylų šiems teisėjams faktiškai iškelta iki šiol ir kokia buvo jų baigtis.

91 Remiantis šios nutarties 33 punkte nurodyta jurisprudencija, *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų nepriklausomumo išsaugojimas yra itin svarbus siekiant užtikrinti teisės subjektams pagal Sąjungos teisę suteikiamų teisių teisminę gynybą.

92 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog dėl to, kad gali nepavykti užtikrinti *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) nepriklausomumo, gali kilti didelė ir iš esmės nepataisoma žala Sąjungos teisės sistemai, taigi ir pagal Sąjungos teisę teisės subjektams suteikiamoms teisėms, taip pat ESS 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms, kuriomis pagrįsta Sąjunga, be kita ko, teisinei valstybei (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 68, 70 ir 71 punktus).

93 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad dėl ginčijamų nacionalinės teisės nuostatų taikymo, kiek pagal jas jurisdikcija priimti sprendimus *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) ir bendrosios kompetencijos teismų teisėjams iškeltose drausmės bylose suteikiama institucijai, nagrinėtu atveju – drausmės bylų kolegijai, kurios nepriklausomumo gali nepavykti užtikrinti, gali kilti didelė ir nepataisoma žala Sąjungos teisės sistemai.

94 Negalima pritarti Lenkijos Respublikos argumentui, kad nagrinėjamu atveju skubos sąlyga neįvykdyta, nes Komisija delsė imtis veiksmų, kad nutrauktų nurodytą įsipareigojimų neįvykdymą.

95 Iš tiesų pakanka priminti, kad ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kuriam užtikrinti pateiktas nagrinėjamas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra tik viena iš priemonių, kurių Komisija ėmėsi dėl visų nuo 2015 m. Lenkijos Respublikos įgyvendintų teisėkūros reformų, susijusių su teismų sistema; šios priemonės apima 2017 m. gruodžio 20 d. Pagrįstą pasiūlymą, teikiamą pagal [ESS] 7 straipsnio 1 dalį, dėl teisinės valstybės principo Lenkijoje (COM(2017) 835 *final*), kuriame ši institucija, be kita ko, išdėstė problemas, kylančias dėl ieškinyje dėl įsipareigojimų neįvykdymo nurodytų nacionalinės teisės nuostatų ir susijusias su teisėjų nepriklausomumo principu.

96 Taip pat negalima pritarti Lenkijos Respublikos teiginiui, kuriuo siekiama paneigti skubos buvimą motyvuojant tuo, kad Komisija prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones pateikė praėjus trims mėnesiams po ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškimo.

97 Pirmiausia pažymėtina, kad ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškimo dieną Lenkijos vyriausybė ir Komisija žinojo apie Sprendimo *A. K.* paskelbimo datą.

98 Kadangi tame sprendime buvo keliamas drausmės bylų kolegijos nepriklausomumo klausimas, prieš pateikdama prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones Komisija pagrįstai nusprendė palaukti Teisingumo Teismo atsakymo į šį klausimą ir prireikus įvertinti minėto sprendimo poveikį Lenkijoje.

99 Taip pat reikia pažymėti, kad pareikšdama ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija kartu paprašė nagrinėti šį ieškinį taikant pagreitintą procedūrą, numatytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23a straipsnyje ir Procedūros reglamento 133 straipsnio 1 dalyje, motyvuodama tuo, kad ieškinyje nurodytas įsipareigojimų nevykdymas yra sisteminis ir bylos nagrinėjimas per trumpą terminą užtikrintų teisinį saugumą dėl Sąjungos ir atitinkamos valstybės narės interesų.

100 Priešingai, nei teigia Lenkijos Respublika, tai, kad Teisingumo Teismas šį prašymą atmetė, neįrodo skubos nebuvimo.

101 Iš tiesų nėra jokios sąsajos tarp klausimo, ar bylą iš esmės reikia nagrinėti taikant pagreitintą procedūrą, ir klausimo, ar šioje byloje prašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės yra skubios, kad šalis, kuri jų prašo, nepatirtų didelės žalos (2018 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Wall Street Systems UK E CB*, C-576/17 P(R) ir C-576/17 P(R)-R, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:208, 51 punktas).

102 Šiomis aplinkybėmis pagreitinta procedūra gali būti netaikoma, kai dėl byloje kilusių teisinių problemų jautrumo ir sudėtingumo sunku taikyti tokią procedūrą, ypač kai neatrodo tinkama sutrumpinti rašytinę proceso Teisingumo Teisme dalį (pagal analogiją žr. 2017 m. spalio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Weiss ir kt.*, C-493/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:792, 13 punktą). Reikia pažymėti, kad būtent taip yra nagrinėjamu atveju.

103 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad sąlyga dėl skubos nagrinėjamu atveju yra įrodyta.

Dėl interesų pusiausvyros

104 Daugumoje laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrų tiek prašomas vykdymo sustabdymas, tiek atsisakymas jį taikyti gali iš dalies sukelti tam tikrų galutinių padarinių, o laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas, nagrinėjantis prašymą sustabdyti vykdymą, turi palyginti su kiekvienu galimu sprendimu susijusius pavojus. Konkrečiai kalbant, tai visų pirma reiškia, kad reikia išnagrinėti, ar šalies, kuri prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, interesas, kad būtų sustabdytas nacionalinės teisės nuostatų vykdymas, yra svarbesnis už interesą nedelsiant taikyti šias nuostatas. Tai nagrinėjant reikia nustatyti, ar galimas šių nuostatų panaikinimas Teisingumo Teismui patenkinus ieškinį dėl esmės leistų kardinaliai pakeisti padėtį, kuri susidarytų neatidėliotinai jas vykdant, ir, atvirkščiai, kaip šių nuostatų vykdymo sustabdymas galėtų kliudyti pasiekti jose nustatytus tikslus, jei ieškinys dėl esmės būtų atmestas (2018 m. gruodžio 17 d. Nutarties *Komisija / Lenkija*, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, 91 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

105 Nagrinėjamu atveju Komisija teigia, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų patenkinti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo po to, kai atsisakė taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones, būtų padarytas sisteminio pobūdžio tinkamo Sąjungos teisės sistemos veikimo pažeidimas ir padaryta nepataisoma žala iš Sąjungos teisės kylančioms privačių asmenų teisėms. Atvirkščiai, jei Teisingumo Teismas, nurodęs taikyti laikinąsias apsaugos priemones, vėliau atmestų ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, vienintelė pasekmė būtų ta, kad drausmės bylų kolegijos veikimas būtų laikinai sustabdytas.

106 Lenkijos Respublika tvirtina, kad pritaikius prašomas laikinąsias apsaugos priemones Lenkijos įstatymų leidžiamoji ir vykdomoji valdžia būtų priverstos imtis priemonių, kurių praktinis poveikis būtų teisminės institucijos, pagal įstatymą atliekančios su teisingumo vykdymu susijusias struktūrines užduotis, paleidimas. Taigi tokių laikinųjų apsaugos priemonių taikymas pažeistų pagrindinius Lenkijos valstybės struktūrinius principus, nes teisės subjektų požiūriu būtų susilpnintas *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) nepriklausomumas.

107 Pritaikius prašomas laikinąsias apsaugos priemones taip pat būtų likviduotas padalinys, kurio biudžetą vykdo jo pirmininkas atskirai nuo kitų *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) kolegijų biudžeto. Be to, išnyktų darbuotojų, atsakingų už šio padalinio administracinę ir finansinę veiklą, darbo vieta.

108 Galiausiai tokių priemonių taikymas pažeistų asmenų, kurių bylos nagrinėjamos, teisę, kad jas išnagrinėtų pagal įstatymą anksčiau įsteigtas teismas.

109 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad, kaip priminta šios nutarties 29 punkte, nors valstybių narių teisingumo sistemos organizavimas priklauso šių valstybių narių kompetencijai, vis dėlto įgyvendinamos šią kompetenciją valstybės narės turi laikytis iš Sąjungos teisės, visų pirma ESS 19 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, joms kylančių įpareigojimų.

110 Taip pat nurodytina, kad, kaip pažymėta šios nutarties 44 ir 47 punktuose, prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymas lemtų ne drausmės bylų kolegijos paleidimą ar jos administracinės ir finansinės veiklos nutraukimą, o laikiną jos veiklos sustabdymą iki galutinio sprendimo paskelbimo.

111 Be to, kadangi dėl šių priemonių taikymo drausmės bylų kolegijai perduotų bylų nagrinėjimas turėtų būti sustabdytas iki galutinio sprendimo paskelbimo, dėl tokio sustabdymo šių bylų šalys patirtų mažesnę žalą už tą, kuri kiltų, jeigu šias bylas išnagrinėtų institucija, t. y. drausmės bylų kolegija, kuri iš pirmo žvilgsnio gali stokoti nepriklausomumo ir nešališkumo.

112 Galiausiai Lenkijos Respublikos nurodyti su prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymu susiję biudžetiniai sunkumai negali būti viršesni už riziką, jog bus pakenkta bendrajam Sąjungos interesui, kad jos teisės sistema veiktų tinkamai.

113 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad šiuo atveju interesų pusiausvyra krypsta Komisijos prašomų laikinųjų apsaugos priemonių taikymo naudai.

114 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia patenkinti šios nutarties 1 punkte nurodytą Komisijos prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nutaria:

1. **Įpareigoti Lenkijos Respubliką nedelsiant laikotarpiui iki sprendimo, kuriuo bus užbaigtas procesas byloje C-791/19, paskelbimo:**

   – **sustabdyti iš dalies pakeisto 2017 m. gruodžio 8 d. *Ustawa o Sądzie Najwyższym* (Aukščiausiojo Teismo įstatymas) (*Dz. U.*, 2018 m., 5 pozicija) 3 straipsnio 5 punkto, 27 straipsnio ir 73 straipsnio 1 dalies, kuriais grindžiama *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) *Izba Dyscyplinarna* (Drausmės bylų kolegija) jurisdikcija nagrinėti teisėjų drausmės bylas pirmąja ir apeliacine instancija, taikymą,**

   – **neperduoti *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) *Izba Dyscyplinarna* (Drausmės bylų kolegija) nagrinėjamų bylų teismui, kurio sudėtis, neatitinka nepriklausomumo reikalavimų, apibrėžtų visų pirma 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendime *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)* (C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982), ir**

   – **ne vėliau kaip po vieno mėnesio nuo Teisingumo Teismo nutarties taikyti prašomas laikinąsias apsaugos priemones įteikimo pranešti Europos Komisijai apie visas priemones, kurių imtasi siekiant visiškai įvykdyti šią nutartį.**

2. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.